

Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὰ τῆς νεωτέρας οὐχολῆς, ἰδίᾳ γερμανικῆς, κοινωνιστικὰ δράματα, προὐκάλεσε δ' οὐκ ὀλίγον θόρυβον οὐ μόνον ὅτι προέρχεται ἐκ τῆς τευτονίδος χώρας, ἀλλὰ καὶ ἔνεκα τῆς διηκούσης ἐν αὐτῷ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους—ἐπιτραπῆ-πω ἡμῖν ὁ πλεονασμὸς—ιδέας, τῆς καὶ μόνης, πρὸς ἣν καὶ ἡ λογοκρισία ἔτεινε τὸ οὖς λίαν. Ὑπὸ τεχνικὴν ἐποψὶν κατεκρίθη σφόδρα ὑπὸ τῆς κριτικῆς πάσης. Ἡ δεσποζούσα ιδέα, ἡ καὶ μόνη, εἶνε ὅτι ὁ ἐργάτης εἶνε δεινῶς δυστυχὴς, ὅτι οὐδὲ τὰ πρὸς τὸ τρῶγειν κερδίζει, ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος πάσχη πράττει πολλὰ τὰ κακά.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἀσμενοὶ ἀνέγνωμεν ἐν τῇ Θεατρικῇ καὶ Μελοδραματικῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν Μεδιολάνων πολλὰ τὰ ἐπαινετικά περὶ τοῦ γνωστοῦ ὁμοεθνοῦς ὕμνιου κ. Ἰωάννου Ἀποστόλου, ὃν ἐνθυμῶνται βεβαίως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ἀποτελέσαντα μέλος τοῦ ἀτυχῶς διαλυθέντος Μελοδραματικοῦ θιάσου. Ταῦτα δ' ἐγγράφησαν, ἐκτελεσθείσης ἐν Γενούῃ τῆς *Cavalleria Rusticana* τοῦ Mascagni, ἧς μετέσχεν ὁ κ. Ἀποστόλου, ἐν τῇ ἸΟ' Αἰθρᾷ τῆς πόλεως ταύτης, ἐξ οὗ ἡ τῶν Μεδιολάνων Ἐπιθεώρησις παρέλαβεν αὐτά. Ἡ φωνὴ αὐτοῦ κρίνεται ὡς ὠραία, ἀνθηρὰ (*fresca*), συμπαθὴς καὶ καλῶς κερωματισμένη. Ἰδίᾳ δὲ ἡ *Siciliana* ἐψάλη ὑπ' αὐτοῦ μετ' εὐκολίας καὶ τὰ μάλιστα ἐπιτυχῶς ἀποδείξασα τὴν λεπτὴν τέχνην τοῦ ὁζυφώνου.

— Οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸ παρὶν θέρος ἀφρονίαν ἔχουσι θεαμάτων, διότι παρ' αὐτοῖς θὰ διδάσκωσι τρεῖς ἐλληνικοὶ θιάσοι καὶ εἷς ἰταλικός, ὡς ἑξῆς:

Ἐν τῷ θεάτρῳ Ὁμονοίας, διδάξει ὁ θιάσος Μένανδρος τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη, συμπραττούσης αὐτῷ τῆς ἡμετέρας συμπολίτιδος δεσποινίδος Αἰκατερίνης Βερώνη. Περὶ τῆς καλλιτέχνης ταύτης, διδασκῆς καθ' ὅλον τὴν μάϊον ἐν Βόλῳ διακοφάσης δὲ μόνον τὰς παραστάσεις αὐτῆς ὅπως, ἐλθοῦσα εἰς Ἀθήνας, παρακολούθησεν τῇ Σάρρᾳ, ἀναγινώσκουσαν τὰ ἑξῆς ἐν τῇ Νέῃ Ἐφημερίδι Ἀθηνῶν: «Προχθὲς (16 μαΐου) εἶχε τὴν εὐεργετικὴν τῆς ἐν Βόλῳ ἡ καλλιτέχνης δεσποινίδος Βερώνη διὰ τοῦ ὠραίου δράματος Ἀδριανῆς Λεκουβρέρ. Τηλεγράφημα ἀνῆγγελε τὴν ἔρχομαι ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως ὡς ἑξῆς: «Τιμητικὴν ἐσπερίδα καλλιτέχνης δεσποινίδος Βερώνη ἀνέλαβε» δῆμαρχος μετ' ἐγκρίτων Βόλου. Ἐδίδάχθη Ἀδριανῆς Λεκουβρέρ. Σκηνὴ ἐκαλύφθη ἀνέων, στεφάνων καὶ πολυτίμων ὀφίων. Πρωτοφανὴς ἐνθουσιασμός. Ἐπιτυχία ἑκτακτος». Ἡ ταῦτα γράφουσα ἐφημερίς παρατίθησι καὶ ἀπόσπασμα ἐφημερίδος τοῦ Βόλου ἐνθουσιάζοντα ὁμιλοῦσης περὶ τῆς παραστάσεως.

Ἐν τῷ θεάτρῳ Παρὰ δέισψι, ὁ θιάσος Δισχυλός, ἐν ᾧ πρωταγωνιστεῖ ἡ κυρία Ε. Παρασκευοπούλου.

Ἐν τῷ θεάτρῳ Τσόχα ὁ θιάσος Καρδοβίλη καὶ Παντοπούλου, ἰδίως μελοδραματίων.

Ἐν τῷ θεάτρῳ Φαλήρου, ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θιάσος. Σὺν τούτοις ὅμως ἐν Ἀθήναις θὰ ὑπάρχωσι καὶ δύο ἱπποδρόμια, ἐν γαλλικῶν καὶ ἐν ἰταλικῶν, καὶ ἅμα ὁ θιάσος τῶν Ἀθαρίων Ζικ-Ζάκ, ὃν εἶχμεν ἐνταῦθα, καὶ τὸ θηριοτροφεῖον Μοντενέγρου.

— Ἐγγράψαμεν ὅτι κατὰ τὴν 10ην ἰουνίου μεταβαίνει εἰς Λονδὶνον ἐν σωματῇ καὶ ἐπιστήμῳς ἡ Γαλλικὴ Κομωδία. Ὁ οἶ-

κος τοῦ Μολιέρου παίησεται ἐναρξίν τῶν παραστάσεων αὐτοῦ τῇ 12 ἰουνίου (ν. γ.), διδάξει δὲ ἐπτάκις τῆς ἑβδομάδος, κατὰ σάββατον δις, ἐν ἡμέρῃ καὶ τῇ ἐσπέρᾳ, ἥτοι τριακοντάκις καθ' ὅλον τὴν μῆνα καθ' ὃν θὰ μείνῃ ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτεύουσῃ. Ἡ πρώτη παράστασις ἔσται πανηγυρικὴ, καθ' ἣν ἡ δεσποινὶς Reichemberg θὰ εἴπῃ ἐπὶ κίθρον ποίημα ἐπιγραφόμενον *Χαιρετισμός εἰς τὸ Λονδὶνον* (*Salut à Londres*).

— Ἐν Λονδίνῳ διδάσκει νῦν μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας ἡ κυρία Leonora Duse, ἡ διάσημος ἰταλὶς καλλιτέχνης ἡ ἐπονομαζομένη «ἡ ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων Σάρρα». Ἐδίδαξε δὲ τὴν *Dame aux Camélias*, τὴν *Fédora* καὶ πρωτηγωνίστησεν ἐν δραματικῇ διασκευῇ τῆς *Cavalleria Rusticana*.

— Ἐδιδάχθη ἐν Μεδιολάνοις ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Dal Verme λυρική τραγωδία ἐπιγραφομένη *Spartaco* ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς διευθυντοῦ τοῦ Ὑδρίου τῆς Ναπολέως Pietro Platania. Ἡ λυρική αὕτη τραγωδία ἐστέφθη ὑπὸ ἐκτάκτου ἐπιτυχίας, ἀνεδείξε δὲ τὴν μουσουργὴν αὐτῆς.

— Ἐν Λονδίνῳ ἐγένετο παρωδία τῆς *Cavalleria Rusticana*, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Checaleria costerana*.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΑΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Καίτοι ἀναμφιδόλως ἤγγικε λίαν εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς, οὐπω ὅμως ἔληξεν ἡ ἐν Ἑλλάδι οἰκονομικὴ καὶ ἡ ταύτῃ ἀναποδσπάστως συννημένη πολιτικὴ κρίσις, ἡ διὰ τῆς ἀπροσδοκίτου παραιτήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἐνδικήσασα καὶ τοδαῦτα οἰκονομικὰ ναυάγια ἐπενεργούσα. — Ἡ τῶν κ.κ. Σωτηροπούλου καὶ Πάλζη κυβέρννδς, πᾶν καταβάλλουσα ἀναντιρροήτως σθένος πρὸς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν αἰσίαν διεξαγωγὴν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῇ ἔργου, ἀφίκετο εἰς τὴν διατύπωσιν οἰκονομικῆς τινος συμβάσεως, ἥς ἡ ὑπογραφή ἀναμένεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν. — Τὸ διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης διομολογούμενον δάνειον ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δὲν συνάπτεται βεβαίως ὑπὸ τοῖς ἀριθμοῖς τῶν ὄρων, οὓς ἠδύνατο νὰ ποθῇ πᾶς ἐπιθυμῶν τὴν διαρκὴ καὶ ὀριστικὴν ἐπὶ τέλους ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ βασιλείου φαινεται ὅμως—διότι οὐπω ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι—ὅτι ἀποτελεῖ πᾶν ὃ τι ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ πρὸς παρασκευὴν τελειοτέρας ἀνορθώσεως. —Τοῦτου ἔνεκα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀποδοκιμάσωμεν τὸν ἀμειζικτον καὶ ἐμπαθῆ πόλεμον, ὃν ὁ ἀντιπολιτευόμενος τῶν Ἀθηνῶν τύπος κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν ἡγετῶν τῶν ἀντιπολιτευτικῶν κέντρων διεξάγει κατὰ τῆς οἰκονομικῆς ταύτης ἐπιχειρήσεως, ἥτις ἐπὶ τέλους εἶναι τι πάντοτε, πάντοτε δὲ προτιμότερον τοῦ μειδενός. — Ὡς πρὸς τὸν ἀντισυνταγματικὸν χαρακτῆρα, ὃν ἡ ἀντιπολιτεὺσις ἀνευρίσκει ἐν τῷ τρόπῳ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως, νομίζομεν ὅτι ὁ περὶ τούτου λόγος ἀποτελεῖ ἀκαιρίαν, ἣν ἀνάγκη νὰ ἐπισκοπεῖται τις ὑπὸ πυκνῆς ἀχλύος φιλαυτίας καὶ φιλαρχίας, ἵνα μὴ διαβλέπῃ. Ἐπειτα, ὑπάρχοντος τοῦ ὄρου τῆς ἐπιφυλάξεως τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὀριστικῆς κυρώσεως, ἅπας ὁ πάταγος μάταιον τι φαίνεται καὶ κενόν.

Οὐδὲ τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐν Σερβίᾳ βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἠλλοίωσε κατὰ τι τὸν ὑπὸ τῶν μερικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος προαγγελθέντα, καθ' ἃ ἐν τῇ τῆς παρελθούσης κυριακῆς ψήφω ἐγγράφωμεν, μέγαν θρίαμβον τῶν ριζοσπαστικῶν ἢ νίκη μάλιστα εἶναι τοσοῦτον κραταῖα — ριζοσπαστικοὶ 120, προοδευτικοὶ 10 καὶ φυλεῦθερος 1, ψηφισάντων 203,932 ἐκλογέων ὑπὲρ τῶν ριζοσπαστικῶν, 26,016 δὲ ὑπὲρ τῶν προοδευτικῶν — ὥστε οὐ μόνον ἀπολύτως ἐκτὸς μάχης ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐτέθησαν αὐθις οἱ ἐσωτερικοὶ ἀντίπαλοι τῆς τροπαιοῦχου μερίδος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ πολέμοι τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς μερίδος ταύτης ἀναγκάζονται, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιοῦμενοι, νὰ πλάττονται εὐαρέσκειαν πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα καὶ νὰ κηρύττωσιν ὅτι ἡ ἐν τῇ σερβικῇ βασιλείᾳ ἐπιγενομένη ἄρτι μεταβολή, μεταβολή κατ' ἀλήθειαν πρόρριζον ἀνασπάσασα πᾶσαν ἐλπίδα, ἐρεϊσθεῖσαν ἐπὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ τῶν φιλελευθέρων κόμματος, οὗτω θερμὰς ἀλλὰ καὶ ἴσα παραλόγως συγκεντρῶσαντος τὰς αὐτοπροσυγκρίδας συμπαθείας, κατ' οὐδὲν ἥψατο τοῦ ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ γοήτρου τῆς διαδικῆς μοναρχίας, μόνον τρεφούσης πόθον τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν τοῦ Αἴμου. — Ὅπως δὴποτε τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τούτων πρὸς τῇ ὅτι καίριον ὑπέστη τραῦμα ἡ ἐν Σερβίᾳ αὐτοπροσυγκρίτη ἐπιτροπὴ, μάτην ἐλπίσασα ἀναβίωσιν διὰ τῆς αὐθαιρέτου ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων πολιτείας τοῦ κ. Ρίστιτς, παγιοῦται ὀριστικῇ τις ἐν τῇ χώρᾳ πολιτικῇ κατάσταδις, πλην εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ σερβικοῦ λαοῦ ἐπιδοκιμασθεῖσης τῆς προσφάτου ἐνεργείας τοῦ νεαροῦ βασιλέως. — Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπέναντι τῆς Ρωσίας θέσιν τοῦ βασιλείου, ἡ τῆς βασιλομήτορος πρόσκλησις, ὅπως διέλθῃ χρόνον τινὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις Πετρούπολεως, καὶ ὁ ὀριστικὸς παρὰ τῇ αὐτῇ τοῦ τσάρου διορισμὸς ὡς πρεσβευτοῦ τοῦ κ. Πάσιτς, ἰσως δὲ καὶ ἡ ἀνασυστάσις τῆς ἐν Μαύροβουνίᾳ σερβικῆς πρεσβείας ἀποτελοῦσι στοιχεῖα, ἐξ ὧν εἰς πολλὰ δύναται τις νὰ προβῇ συμπεράσματα.

Τὸ ὑπουργεῖον Καταρτίζῃ, νικηφόρῃσαν κατὰ τῶν ποικίλων καὶ ὀρυπτικωτάτων πολλάκις ἐπιθέσεων τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἐπέρανε τὴν ἐπιψηφισίν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων αὐτοῦ, ὧν τινὰ πράγματι σπουδαιότατα, ὡς ὁ εκπαιδευτικὸς νόμος, ὁ περὶ τῶν ἀγροτικῶν συμβολαίων, ὁ περὶ τοῦ κλήρου, ὁ περὶ δημοτικῶν τελῶν, ὁ περὶ ὑγειονομείων κλπ. πάντες σχεδὸν ἐξεγείραντας τὴν ἀντιδημοτικὴν τάξεων τινων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπαξάπαντες περιβλήντες ὑπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ κύρους μετὰ μᾶλλον ἢ ἥττον θυλλώδεις συζητήσεις καὶ ἐπεισόδια οὐκ ἀνάξια λόγου ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου. — Τὸ βασιλικὸν διάγγελμα, τὸ κηρύττον τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνόδου, ἀπαριθμοῦν τὰ ἐπιψηφισθέντα νομοσχεδία, ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειαν μὲν τοῦ Στέμματος ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐπιδειχθείσῃ φιλοπονίᾳ, τὰς εὐχαριστίας δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ, ἥς παρὰ τῇ ρουμανικῇ λαῷ ἔτυχε τὸ νεοστεφὲς τῶν διαδόχων τοῦ θρόνου ζεύγος. — Ἐν ἰσως δὲν εὐπρεστέτω βασιλεῖ Καρόλῳ, ἡ μικρὰ πρόσδοδος ἦν κατὰ τὴν ὁμολογίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ κόμματος Καλνόνκι ἔδειξαν

αἱ πρὸς διομολόγησιν αὐτοπροσυγκρίτης ἐμπορικῆς συμβάσεως διαπραγματεύσεις. Ἀλλ' οἱ ἐν Βιέννῃ δὲν φαίνονται ἀπελπίσαντες, τῶν ἐλπίδων δὲ αὐτῶν ὀφείλει ἀναγκαιῶς νὰ μετέχῃ καὶ πᾶς φίλος τῆς πρὸς τὴν τριπλὴν σμμαχίαν προσεγγίδεως τῆς Ρουμανίας.

Ὡς πρὸς τὴν Ἑσπερίαν, τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος πολιτικῇ κινήσει κατέλαβον οἱ ἐν ταῖς συνεδρίασι τῶν ἐπιτροπῶν τῆς οὐγγρικῆς καὶ αὐστριακῆς ἀντιπροσωπείας λόγοι τοῦ κόμματος Καλνόνκι. Τούτων ὁ πρὸ τῆς οὐγγρικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαγγελλεὶς κύριον εἶχε σκοπὸν τὴν αἰτιολογίαν τῆς ποικιλοτρόπως ὑπὸ τοῦ ξένου τύπου σχολιασθείσης αὐτοκρατορικῆς πρὸς τοὺς προέδρους τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἀντιφωνήσεως σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν αὐτῇ τηρηθεῖσαν ἄκραν διωπὴν περὶ τῆς τριπλῆς σμμαχίας καὶ τῶν ἰλλυρικῶν πραγμάτων. ὀλίγους ὅμως ἐπεισεν ὁ τοῦ αὐτοπροσυγκρίτου ἀρχιγραμματέως ἰσχυρισμὸς, ὅτι, παγιωθεῖσης δὴθεν ἡδὴ τῆς περὶ τοῦ εἰρηνικοῦ χαρακτῆρος τῆς σμμαχίας καὶ τῆς στερεότητος αὐτῆς πεποιθήσεως τοῦ δημοδίου, τῶν βουλγαρικῶν δὲ πραγμάτων ὁμαλῶς χωροῦντων, οὐδεμία ἦν χρεαία εἰδικῆς ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ λόγῳ μνεσίας περὶ τῶν ζητημάτων τούτων, διότι τὴν μὲν περὶ τῆς τριπλῆς σμμαχίας διωπὴν εὐχερὲς πᾶς ἐξηγεῖ ἀναμνησκόμενος τὰς περὶ τῆς σμμαχίας ταύτης προσφάτους δηλώσεις τοῦ κόμματος Καλνόνκι, ἀπροκαλύπτως κηρύξαντος ὅτι ἡ Γερμανία ἐν τῇ ὁργανώσει τῆς στρατιωτικῆς αὐτῆς συγκροτήσεως ὀφείλει, ὡς μὴ ὑπάρχοντας λογιζομένη τοὺς σμμαχίους αὐτῆς, νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ μόνων τῶν ἰδίων δυνάμεων, ἅτε τῆς σμμαχίας ἐν τε Αὐτοπροσυγκρίτῃ καὶ Ἰταλίᾳ μὴ ἀπολανοῦσης τῶν λαϊκῶν συμπαθειῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν μὴ δυναμένης νὰ θεωρηθῇ ὡς διαρκῶς ἀσφαλοῦς, δηλώσεις κάλλιστα δυναμένης νὰ προκαλέσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διωπὴν, δι' ἧς θ' ἀπεδίδοντο τὰ ἴσα τῆς ἐν οὐδενὶ τιθεμένους τοὺς σμμαχίους αὐτῶν. Αἱ περὶ Ρωσίας ὅμως δηλώσεις, αἰσθημένας φίλιας καὶ ἀγάπης ἐκφράζουσαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποπτον ἄλλως ἡράσιν τῆς ἀπὸ τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς ἐξαρτήσεως τῆς ἀνακοπῆς τῆς περαιτέρω αὐξήσεως τῆς διδνηροφωρίας περιέχουσαι, εὐπρεστέτωσαν παραδόξως ἐν τε Πετρούπολει καὶ Παρισίῳ, ὡς εἰλικρινῆς τροπὴ τῆς αὐτοπροσυγκρίτης πολιτικῆς πρὸς συνετωτέρα ὁδὸν θεωρηθεῖσαι. Ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς αὐτοπροσυγκρίτης ἀντιπροσωπείας λόγον τοῦ κόμματος, οὗτος τοῦτο εἶχε τὸ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρειν, ὅτι ἐγνώριζεν ἡμῖν ὅτι ὡς καπνὸς διελύθησαν αἱ ἐν Βερολίῳ καὶ Βιέννῃ, συλλληφθεῖσαι ἐλπίδες περὶ ἐπιτεύξεως συνεννοήσεως πρὸς κοινὸν μερικὸν ἀφοπλισμὸν. — Ἐν Γερμανίᾳ τὰ προοίμια τοῦ μεγάλου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος διεξάγονται ἐν σχετικῇ γαλήνῃ, ἥτις ὅμως ἀγνωστον κατὰ πόσον παραταθῆσεται μετὰ τὸ γεγονὸς τῆς ὑπὸ ἐπιτροπῆς περιαγωγῆς ἀναφορᾶς πρὸς συλλογὴν ὑπογραφῶν ἐργατῶν καὶ εἰςκοδηματιῶν, δι' ἧς δὲ αἰτηθῆσεται παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἡ κατάλυσις τῆς γενικῆς ψήφοφωρίας. Τὸ πρᾶγμα ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν, ἐν τῇ ἐνεστώσῃ ὁμοθυμῳ σχεδὸν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ἀντιπολιτευτικῇ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς μεταρρυθμίσεις δάσει, μάλιστα δὲ πρὸ τῶν δεδηλω-

μένων διαθέσεων τοῦ αὐτοκράτορος, ὅπως πάσῃ δυνάμει καὶ ἄκοντος τοῦ κοινοβουλίου ἐπιβάλη τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποκρουομένου νόμου, προλαμβάνει σπουδαιότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν, δυνάμενον διὰ τὴν ὑποτιθεμένην ἀρχικὴν πηγὴν αὐτοῦ ν' ἀποβῇ γόνιμον εἰς σοδὰρὰ γεγονότα. Διότι ἡ εἰδησις, ὅτι ἡ κυβερνήσις βουλεύεται νὰ καλύψῃ τὰς προσθέτους στρατιωτικὰς δαπάνας διὰ νέου ἐπὶ τῶν προσόδων, τῶν ὑπερβαίνουσάν τας δεκαεπταχίλιας μάρκας, φόρου, δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ μεταβάλῃ τὰς διαθέσεις τῶν μελῶν τοῦ συγκροτηθενομένου κοινοβουλίου, ὥστε νὰ καταστήσῃ περιττὴν τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς καταλύσεως τῆς γενικῆς ψήφοφορίας, ἥτις θεωρεῖται πρόσκομμα εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ κρατοῦντος συστήματος. — Τὸ ἰταλικὸν ὑπουργεῖον κατώρθωσε μὲν ἐπὶ τέλους τὴν ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐπιτήρησιν τοῦ περὶ συντάξεων νομοσχεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐρείδεται κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ τοῦ 1891 προϋπολογισμὸς καὶ τὸ ὅποῖον τοιοῦτους κλυδωνισμοὺς ἐπὶνέγκεν ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς καὶ κοινοβουλευτικῆς καταστάσεως, περιέστη ὅμως πρὸ ἄλλων πολὺν σοδαρωτέρων δυσχερειῶν, ἃς, καθ' ἃ ἀνεμένετο, δημιουργεῖ αὐτῇ ἡ πορεία τῆς ὑποθέσεως Τανλόγγου. Ὁ πολὺς οὗτος δυσευθυντὴς τῆς Ρωμαϊκῆς Τραπεζῆς κατέθηκε πρὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ὅτι ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Τραπεζῆς κατέβαλε τῷ κ. Γιολῆττῃ ἑκατοντακισχίλια φράγκα πρὸς ἐκλογικοὺς σκοποὺς, ὁ δὲ ἰταλὸς πρωθυπουργός, ὑποβλήσας κατ' ἀκολουθίαν εἰς ἀνάκρισιν, ὡμολόγησεν ὅτι ἔλαβε τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀλλ' ὅπως μεταχειρισθῇ αὐτὸ οὐχὶ πρὸς ἐκλογικοὺς σκοποὺς, ἀλλὰ χάριν τῶν ἐσόδων τῆς Γενούης. Ἀλλ' εἴτε αὕτη εἴτε ἐκεῖνη εἶνε ἡ πράγματι γενομένη χρῆσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ποσοῦ, πάντοτε ἀναμφισβήτητον ἀποδίδει ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου παρίστανται ἐνοχὸς παραχρῆσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς ταύτης, πράγμα, ὅπερ, συνδυαζόμενον μάλιστα μετὰ τῶν ἄλλων μαρτυριῶν, ἅτινα ἐπισφραγίζονται παρὰ τῇ ἀνακριτικῇ κοινοβουλευτικῇ ἐπιτροπῇ περὶ τῆς εἰς τὸ τραπέζικόν σκάνδαλον συνενοχῆς καὶ ἄλλων πολιτευτῶν, οἷς παρανόμως κατεβλήθησαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ταμείου διάφορα χρηματικὰ ποσά, χρησιμοποιοθέντα εἰς ἐκλογικοὺς σκοποὺς, δὲν συντελεῖ βεβαίως εἰς παγίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἄρτι ἀνασχηματισθέντος ἰταλικοῦ ὑπουργείου. Δευτερεύουσα ἀπογοήτεσις τοῦ ἰταλικοῦ ὑπουργείου σχετικῶς πρὸς τὴν ἀποικιακὴν τῆς Ἰταλίας πολιτικὴν δύναται νὰ λογισθῇ ἡ σπουδὴ τοῦ βασιλέως Μενελίκ, ὅπως ἐξοφλήσῃ τὸ ἐκ δύο ἑκατομμυρίων δάνειον, ὅπερ εἶχε συντημένον πρὸς τὴν ἰταλικὴν κυβερνήσιν καὶ ὅπερ ὑπεχρεοῦτο ἐντός εἰκοσαετίας νὰ ἐξοφλήσῃ. Οὕτως ἐνωρίς ἐξοφλῶν ὁ τῆς Ἀβυσινίας ἀρχὼν τὰς πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς χρηματικὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, ἀπαλλάσσεται ταῦτο χρόνως, ὅπερ καὶ ἐπεδίωκε, καὶ τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐν Ρώμῃ, πράγμα, ὅπερ δὲν εἶναι ἀσχετον πρὸς ἄλλην εἰδησιν, ὅτι Ρῶσοι ἀξιοματικοὶ ἐκλήθησαν εἰς Ἀβυσινίαν πρὸς ἐκγύμνασιν τοῦ ἀβυσινιακοῦ στρατοῦ. — Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξακολουθεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου συζητήσις τῶν ἄρθρων τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου, ἀπορριπτομένων ἐκ διαδοχῆς δι' ἀξιολόγου πλειονοψηφίας τῶν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως

προβαλλομένων τροποποιήσεων. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ κοινοβουλίου ὁ τῶν ἀντισταυνομικῶν ἀγὼν ἐξακολουθεῖ ἐν τῇ αὐτῇ τραχύτητι, λίαν βραδέως, ὡς εἰκὸς, ἐπελθουσῶν, μετὰ τὰς προτέρας κατ' ἀντίθετον ἔννοιαν παρορμήσεις αὐτοῦ, τῶν πρὸς νομιμοφροσύνην παραινήσεων τοῦ μαρκησίου Σαλτσδουρῆ. Ἡ συγκρότησις ἰδίᾳ ἐν Βελγίᾳ ἀληθοῦς σχεδὸν ἀντισταυνομικῆς κυβερνήσεως μετὰ πολυμελοῦς κοινοβουλίου, προωρισμένων τούτου μὲν πρὸς μελέτην τῶν μέσων, δι' ὧν τελεσφορώτερον θὰ ἐπεδίωκετο ἡ καταπολέμησις τῶν φιλελευθέρων μεταρρυθμίσεων, ἐκεῖνης δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἱκανὴν παρέχει ιδέαν τῆς καταστάσεως. Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀποικιακὴν τῶν Ἀγγλῶν πολιτικὴν, ἔχομεν τὴν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς ἐκκένωσιν τῆς Οὐγάνδας καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἀγγλίας κήρυξιν τῆς ἀγγλικῆς προστατείας. Ἡ κυβερνήσις, ἐπερωτηθεῖσα ἐν τῷ κοινοβουλίῳ περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου μέτρου, ἀπεκρίθη δι' ὑπεκφυγῶν, αἵτινες ἀποδεικνύουσιν ὅτι καὶ νέον τμήμα προσετέθη ὀριστικῶς εἰς τὸ ἀχανὲς τῶν Ἀγγλῶν ἀποικιακῶν κράτος παρὰ τὰς τέως ἐναντίας πρὸς τὴν ἀποικιακὴν ἐπέκτασιν ἀρχὰς τοῦ κ. Γλάδστονως, ὑποχωροῦντος, φαίνεται, τοῖς φίλοις αὐτοῦ χάριν τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου. — Ἡ ἐν Σεβαστουπόλει κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ τσάρου γενομένην ἐπιθεώρησιν τοῦ ῥωσικοῦ στόλου τοῦ Εὐξείνου, τῶν σκαφῶν τοῦ ὁποίου, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, καλλιτεχνικῶς εἰργασμένας εἰκόνας ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἐδωρήσατο τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτανῷ, παρῶντος τῆς φυλακίδος τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς πρεσβείας παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς φιλοφρονητικὰς τῶν τσάρου περὶ Γαλλίας ἐκφράσεις, ἐνῶ ἄφ' ἑτέρου ἀγγέλεται ὅτι ὁ κ. Καρνὼ θὰ προσαγορευθῇ αὐτοπροσώπως τὸν ῥωσικὸν ἐν Βρέστη. Χωρὶς ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὰ γεγονότα ταῦτα ἐξαιρετικῶς σπουδαίαν σημασίαν, δυνάμεθα βεβαίως ν' ἀναγράψωμεν αὐτὰ ὡς χαρακτηριστικὰ τῆς ἐξακολουθήσεως ἀπαρμειώτων τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων.

MAX MÜLLER.

Ἄνθρωπος τῶν σοφωτάτων καὶ ἐπιφανεστάτων τοῦ σύμπαντος κόσμου διατρέχει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἔλθων ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ Φρειδερίκος-Max Müller, καθηγητῆς καὶ ἐπίτιμος μέλος τοῦ ἐν Ὁξφόρδῃ τῆς Ἀγγλίας Πανεπιστημίου. Ὁ τὸ ἐβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἄγων καὶ τὸ φῶς ἰδὼν ἐν Densau τῆς Γερμανίας, υἱὸς δὲ τοῦ γερμανοῦ ποιητοῦ Οὐίλλελμου Müller, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀκαδημαϊκῶν αὐτοῦ σπουδῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας μετέβη εἰς Παρίσιον ἐν οἷς ἤρξατο τῆς ἐκδόσεως τῶν Βεδῶν ἀπὸ τῆς Rig-Veda κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ διασέμου Burnouf. Κατὰ τὸ 1850 προσεκληθὲν καθηγητῆς τῆς ἱστορίας τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς συγκριτικῆς γραμματικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὁξφόρδης, οὗ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐγένετο καὶ ἐπίτιμος μέλος. Πολλὰκις προσεκληθὲν ὑπὸ Πανεπιστημίων τῆς πατρίδος αὐτοῦ,